

עפ"ג 24977/08/14 - ראובן בן גיודה, נגד מדינת ישראל - מכס ומע"מ מחוז צפון

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

06 אוגוסט 2015

עפ"ג 24977-08-14 בן גיודה נ' מדינת ישראל באמצעות מחלקה משפטית לתיקי מכס ומע"מ
מחוז צפון

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

אברהם אליקים

בטינה טאובר

המערער

ראובן בן גיודה,

ע"י ב"כ עו"ד שלמה עובדיה

נגד

המשיבה

מדינת ישראל - מכס ומע"מ מחוז צפון

פסק דין

השופטת ב' טאובר:

תמצית הערעור

1. בפנינו ערעור הנאשם (להלן: "המערער") על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופטת רקפת סגל מוהר), שניתן ביום 08/07/14 במסגרת ת.פ. 55766-06-12.

בית משפט קמא הרשיע את המערער על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו בביצוע 3 עבירות של הגשת דוחות הכוללים ידיעה לא נכונה, לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**") וכן ב-18 עבירות של הוצאת חשבוניות מבלי לשלם במועד את המס הכלול בהן לפי סעיף 117(א)(14) לחוק מע"מ.

בעקבות הרשעתו, גזר בית משפט קמא על המערער את העונשים שלהלן: 7 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור המערער בתקופת התנאי כל עבירה על חוק מע"מ וקנס כספי בסך של 25,000 ₪ אשר ישולם ב-25 תשלומים חודשיים שווים ורצופים או שני חודשי מאסר תמורתו.

2. בד בבד עם הגשת הודעת הערעור, הגיש ב"כ המערער בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המערער עד להחלטה סופית בערעור. לאחר קבלת עמדת המשיבה אשר הותירה את העניין לשיקול דעת בית המשפט, הורתה כבוד השופטת דיאנה סלע בהחלטתה מיום 18/08/14 על עיכוב ריצוי עונש המאסר שנגזר על המערער עד למועד מתן פסק הדין בערעור.

3. יש לציין, כי הדיון בערעור נדחה מעת לעת, לצורך מתן הזדמנות למערער להסיר את המחדלים וכן לצורך קבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות, שהתבקש לבחון את אפשרות שילובו של המערער, לריצוי עונשו בעבודות שירות, ככל שנמצא בסופו של יום, כי יש להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא.

חוות הדעת של הממונה על עבודות שירות, התקבלה ביום 13/05/15, וממנה עולה, כי המערער נמצא מתאים לריצוי עונשו בעבודות שירות.

כתב האישום והכרעת הדין

4. כנגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו שורה של עבירות על חוק מע"מ. מעובדות כתב האישום עולה, כי המערער עסק במכירת חלפים לרכב וכן בעבודות שיפוצים ובתור שכזה הינו "עוסק מורשה" להגדרתו של מונח זה בסעיף 1 לחוק מע"מ. מכוח היותו עוסק מורשה, המערער היה חייב בהגשת דוחות תקופתיים במועד ובדרך שנקבעה בחוק מע"מ ובתקנות מס ערף מוסף, תשל"ו-1976 (להלן: "תקנות מע"מ").

על פי הנתען בכתב האישום, המערער הגיש את דו"ח 02/07 עם אפס עסקאות על אף שבפועל הוציא חשבוניות בגין 3 עסקאות בסך כולל של 4,196 ₪. כן הגיש המערער את דו"ח 03-04/07 עם אפס עסקאות כאשר בפועל הוציא חשבוניות בגין 5 עסקאות בסכום כולל של 16,445 ₪. בנוסף, הגיש המערער את דו"ח 07-08/07 עם אפס עסקאות כשלמעשה הוציא חשבוניות בגין שתי עסקאות בסכום כולל של 8,711 ₪.

עוד נטען בכתב האישום, כי בין השנים 2007-2011 המערער הוציא 18 חשבוניות ולא דיווח על המס שנכלל בהן ואשר עמד על סכום כולל של 140,135 ₪.

במעשיו אלה, הגיש המערער 3 דו"חות הכוללים ידיעה לא נכונה והוציא חשבוניות מבלי לשלם במועד את המס הכלול בהן, וזאת בניגוד להוראות חוק מע"מ.

5. ביום 19/03/15, לאחר בקשות דחייה רבות, שנתבקשו על ידי המערער לצורך איתור מסמכים, ובטרם

החל הליך שמיעת ההוכחות בתיק, חזר בו המערער מכפירתו והודה בעובדות שיוחסו לו בכתב האישום. על יסוד הודאתו, הרשיע בית משפט קמא את המערער בכלל העבירות, שיוחסו לו בכתב האישום כמפורט בסעיף 1 לעיל.

גזר דינו של בית משפט קמא

6. ביום 08/07/14 גזר בית משפט קמא את עונשו של המערער. בית משפט קמא קבע בגזר דינו כי עובדות כתב האישום בהן הודה המערער, עונות על ההגדרה של שני אירועים נפרדים ולא של 21 אירועים כפי שטענה המשיבה. אירוע אחד של הגשת דו"חות הכוללים ידיעה לא נכונה (עבירות שבוצעו במהלך התקופה שבין פברואר 2007 ל-אוגוסט 2007), ואירוע נוסף של אי תשלום מס (עבירות שבוצעו החל מספטמבר 2007 ועד אפריל 2011), וזאת הגם שאין בין העבירות רצף כרונולוגי מוחלט.

בית משפט קמא עמד בגזר דינו על חומרת עבירות המס שביצע המערער, לאור פגיעתן העצומה בערך השוויון בנטל המס, והנזקים הכלכליים שאלה גורמים למשק המדינה וליכולתה של המדינה לספק שירותים ראויים לאזרח. בית משפט קמא ציין, כי ככלל מדיניות הענישה הנוהגת במקרים מן הסוג הנדון היא להחמיר בענישתם של מבצעי עבירות מס, לרבות הטלת עונשי מאסר בפועל לתקופות של ממש. בעניין זה הפנה בית משפט קמא למספר פסקי דין, לרבות: רע"פ 11640/05 **סופר סטאר מרקט רשת מזון בע"מ נ' מדינת ישראל** (14/05/06); רע"פ 5953/08 **עתאמלה נ' מדינת ישראל** (22/10/08); ע"פ (חיפה) 33267-04-11 **עקארי נ' מדינת ישראל** (30/06/11).

בנסיבות המתוארות קבע בית משפט קמא, כי מתחם העונש ההולם את העבירות של הגשת דו"חות הכוללים ידיעה לא נכונה במהלך תקופה של כחצי שנה נע בין 3 ל-6 חודשי מאסר ואילו מתחם העונש ההולם את העבירות של אי תשלום מס במהלך כ-4 שנים נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

בגזירת העונש המתאים למערער בגדרי המתחמים, התחשב בית משפט קמא בפגיעת העונש במערער ובמשפחתו, נטילת אחריות מצד המערער על מעשיו, מאמציו לתיקון תוצאות העבירות, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות ובעברו הפלילי של המערער. מנגד נתן בית משפט קמא את הדעת לשיקול הרתעת הרבים, בשים לב לכך שמדובר בעבירה נפוצה, קלה לביצוע וקשה לאיתור, המצריכה ענישה אשר תמחיש את העדר הכדאיות בביצוע עבירות מן הסוג הנדון.

בנוסף הביא בית משפט קמא בחשבון את העובדה, כי רק לאחרונה החל המערער בהסרת המחדל ושילם סך של 2,000 ₪ בלבד על חשבון חוב, גבוה פי יותר מ-80.

באיזון בין כלל השיקולים שנמנו, גזר כאמור בית משפט קמא על המערער את העונשים המפורטים בפתח פסק הדין (סעיף 1 לעיל), ובכלל זה 7 חודשי מאסר בפועל.

7. המערער אינו משלים עם חומרת גזר דינו של בית משפט קמא ומכאן הערעור שבפנינו.

טענות הצדדים

8. ב"כ המערער עמד בהודעת הערעור על נסיבותיו האישיות של המערער, ועל המניעים אשר הביאו אותו לביצוע העבירות. נטען, כי מעשיו של המערער לא נועדו כדי להתחמק מתשלום מס אלא, שקשיים כלכליים וקריסת עסקיו של המערער, הביאו אותו למבוי סתום, למעין "דרך ללא מוצא", אשר הובילה את המערער להתנהלות לא רצויה אל מול רשויות המס.

עוד טען ב"כ המערער כי העבירות בהן הורשע המערער בוצעו בשנת 2007. מאז מנסה המערער לשקם את חייו ולהסיר את המחדל האזרחי, העומד בבסיסו של כתב האישום. בהקשר זה נטען, כי לאחרונה פנה המערער בהצעה כתובה וסדורה לממונה על מע"מ חדרה לצורך הסדרת המחדל והנ"ל הביע נכונות לקבלת ההסדר.

לגופם של דברים טען ב"כ המערער, כי טעה בית משפט קמא עת לא נתן משקל להודאת המערער בעובדות כתב האישום כבר בשלב הראשוני, ובכך חסך זמן רב בניהול התיק. עוד נטען, כי בית משפט קמא לא נתן משקל לקולא לעובדה, כי למעט נזק כספי לא נגרמו לרשויות המס נזקים אחרים ולעובדת היות האירוע בלתי מתוכנן מראש על ידי המערער. כמו כן נטען, כי בית משפט קמא לא נתן משקל לנסיבותיו האישיות החריגות של המערער ואשר יש בהן כדי להצדיק הקלה בעונשו, לרבות: היותו של המערער אב לשלושה ילדים שהוא המפרנס היחיד והעיקרי שלהם והעובדה, כי מאז הסתבכותו בתיק מושא הערעור לא הצטברו לחובתו תיקים אחרים.

בדיון שהתקיים בפנינו ביום 25/06/15 הוסיף ב"כ המערער, כי עד למועד הדיון שילם המערער ₪ 70,000 על חשבון המחדל והוא מנסה להסיר את מלוא המחדל.

על יסוד האמור, עתר ב"כ המערער להקל בעונשו של המערער, לבטל את רכיב המאסר בפועל שנגזר על המערער, תוך הטלת ענישה, שלא תכלול רכיב של מאסר בפועל או הטלת ענישה שתומר בעבודות שירות.

9. ב"כ המשיבה טענה מנגד, כי העונש שנגזר על המערער הוא עונש ראוי, ההולם את מדיניות הענישה המקובלת, במקרים מן הסוג הנדון, ולכן אין מקום להתערב בגזר הדין.

ב"כ המשיבה טענה, כי אמנם המערער פנה לנציגי המשיבה לצורך הסדרת מחדלו ובהמשך נחתם בין הצדדים הסדר תשלומים, ואולם המדובר בהסדר שנחתם לאחר מתן גזר הדין ובטרם הדיון בערעור

ולפיכך אין לקבוע כי מדובר בהסרת מחדל. בעניין זה הפנתה ב"כ המשיבה ל-ע"פ (ת"א) 32075-05-10 **צבי לוי נ' מדינת ישראל** (09/02/11).

עוד טענה ב"כ המשיבה, כי טענת ב"כ המערער לפיה המערער הודה בהזדמנות הראשונה אינה מדויקת, שכן בהתחלה כפר המערער במיוחס לו, ורק כשנתיים לאחר הגשת כתב האישום הודה. כך גם הטענה כי העבירות בוצעו בשנת 2007 אינה מדויקת שכן אלה נמשכו עד לשנת 2011.

נוכח האמור, סבורה ב"כ המשיבה כאמור, כי העונש שנגזר על המערער אינו סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים מן הסוג הנדון, ולפיכך אין הצדקה להתערב הגזר דינו של בית משפט קמא.

10. בתום הדיון שהתקיים בפנינו ביום 25/06/15 נקבע התיק למתן פסק הדין. לצד זאת, התבקשה ב"כ המשיבה להודיע עד ליום 30/07/15, אם חל שינוי או שיפור, בכל הנוגע לעמידת המערער בהסדר התשלומים.

ואכן, ביום 30/07/15 הגישה ב"כ המשיבה הודעה מטעם המשיבה במסגרתה ציינה, כי מבירור שנערך עם תחנת מע"מ חדרה נמצא, כי המערער עומד עד כה בהסדר התשלומים, שנערך עמו.

לצד זאת, הדגישה ב"כ המשיבה, כי התשלום האחרון שנפרע הינו תשלום שביעי מתוך שלוש וחמישה תשלומים שבהסדר (סיום ההסדר יהיה בנובמבר 2017), כאשר הבטוחה שנתן המערער להבטחת קיום ההסדר איננה ראויה או מתאימה. כמו כן ציינה ב"כ המשיבה, כי ממילא אין לראות בעמידת המערער בהסדר התשלומים כהסרת מחדל לעניין העונש.

למעלה מן הצורך ציינה ב"כ המשיבה, כי ייתכן ואם יוקל בעונשו של המערער יהיה בדבר כדי להוות תמריץ שלילי למערער מלעמוד בהסדר התשלומים, וזאת מחמת שאימת הדין כבר אינה מרחפת מעל לראשו.

11. ביום 02/08/15 הגיש המערער הודעה, בה ציין, כי המערער עומד בהסדר התשלומים.

המערער הוסיף וציין, כי טענת המשיבה, כי עד היום נפרעו 7 תשלומים בהסדר, היא חלקית, שכן המשיבה החסירה, שבנוסף ל-7 תשלומים שנפרעו בסך של 7,000 ₪ כל אחד בחודשים ינואר עד יולי 2015, ובסך הכל 49,000 ₪, שולמו על ידי המערער תשלומים נוספים, שאינם במחלוקת, כך שעד היום שילם המערער כבר סך של 86,000 ₪, המהווים 88.1% מקרן המחדל (97,554 ₪).

יצוין, כי המערער צירף להודעתו אסמכתאות, בדבר התשלומים ששולמו על ידו.

דין והכרעה

12. כידוע, ערכאת הערעור תתערב בחומרת העונש שנגזר על ידי הערכאה הדיונית רק במקרים חריגים, בהם נפלה טעות מהותית בגזר הדין או כאשר העונש שהוטל סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים. ראו: ע"פ 3071/13 **מלכה נ' מדינת ישראל** (19/06/13); ע"פ 3151/13 **חליל עבדאללה נ' מדינת ישראל** (24/04/14); רע"פ 4173/15 **אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29/06/15); רע"פ 2945/15 **אבו חנין נ' מדינת ישראל** (03/05/15).

13. במקרה הנדון, הורשע המערער בשורה של עבירות בניגוד לחוק מע"מ. על חומרתן של עבירות כלכליות, לרבות עבירות מס עמד בית המשפט העליון רבות בפסיקתו, במסגרתה חזר בית המשפט העליון והדגיש, כי אופיין של עבירות המס מחייב נקיטת יד קשה כלפי מבצעה, ובכלל זאת הטלת עונשי מאסר בפועל. זאת על מנת, להביע את סלידתה של החברה, מביצוען של עבירות אלה, לאור פגיעתן הרבה בקופה הציבורית ובערך השוויון בנטל המס בין נישומים, תוך שמבצע העבירה מפיק רווח כספי משליחת ידו לכספי הציבור. עוד הודגש בפסיקתו של בית המשפט העליון, כי כאשר מדובר בעבירות מס יש לבכר את האינטרס הציבורי ואת שיקולי הגמול וההרתעה על פני התחשבות בנסיבות האישיות של מבצעי העבירות. יפים לעניין זה דברים שנקבעו ברע"פ 7135/10 **חן נ' מדינת ישראל** (03/11/10), שם נאמר:

"כשעסקינן בעבירות מס ככלל, נפסק לא אחת, שיקולי ההרתעה גוברים על נסיבותיו האישיות של הנאשם, אף אם אינם מאיינים אותן: 'נוכח פגיעתה הקשה של עבריינות המס במשק, בכלכלה, במגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, ואף בשל הקושי הרב שבחשיפתה, יש לנקוט ביד קשה בטיפול בעבירות אלה ולהעניק משקל מיוחד להיבט ההרתעתי של העבריינים, במסגרת שיקולי הענישה"

ראו גם:

ע"פ 4316/13 **מדינת ישראל נ' חג'אמה** (30/10/14);

רע"פ 7964/13 **רובינשטיין נ' מדינת ישראל** (31/12/13);

רע"פ 977/13 **משה אודיז נ' מדינת ישראל** (20/02/13);

רע"פ 5358/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (10/07/12).

14. על יסוד האמור, עולה, כי על פניו עונש המאסר בפועל שנגזר על המערער ואשר עמד על 7 חודשים, אינו סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת. ואולם, יש לזכור כי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית ותלויה בנסיבות. ראו: ע"פ 2849/13 **מדינת ישראל נ' טגבה** (13/08/13). משכך מעבר לשיקולי גמול

והרתעה, בית המשפט נדרש לתת את הדעת לנסיבות האישיות של כל נאשם ונאשם על מיוחדות.

15. בעניינו, עיון בגזר דינו של בית משפט קמא מעלה, כי המערער, אב לשלושה ילדים ששניים מהם סמוכים על שולחנו והוא המפרנס היחידי שלהם. כמו כן, המערער נטול עבר פלילי בתחום הפיסקאלי. בנוסף, אמנם המערער לא הודה בתחילת ההליכים כפי שטענה ב"כ המשיבה, אולם, המערער הודה בשלב די מוקדם של ההליך ובטרם נשמעו עדויות, דבר שמעיד על לקיחת אחריות והבעת חרטה מצדו.

אמנם, בית משפט קמא לקח בחשבון בעת גזירת עונשו של המערער את נסיבותיו האישיות, ואולם, הוצגו בפניו נתונים שונים מאותם נתונים שעמדו בפני בית משפט קמא בעת גזירת הדין. כך למשל, בגזר דינו של בית משפט קמא צוין, כי המערער שילם על חשבון מחדלו סך של 2,000 ₪, כאשר במהלך הערעור נתברר כי נחתם עם המערער הסדר שנערך על ידי נציגי המשיבה בתחנת חדרה, לביצוע תשלומים להסרת מלוא המחדל. מדברי ב"כ המערער, אשר אושרו על ידי המשיבה, עולה כי המערער המשיך בהסרת המחדל, ועד למועד הדיון, שהתקיים ביום 25/06/15, שילם המערער סך של כ-70,000 ₪, וכיום הצטבר לטענתו כבר סך כולל של 86,000 ₪, בגין תשלומי המערער על פי הסדר התשלומים שהתגבש, אשר עומד על סך כולל של 169,000 ₪.

16. כאמור, ב"כ המשיבה לא חלקה על עובדות אלה, ואולם טענה, כי אין לראות בסכומים ששולמו על ידי המערער לאחר מתן גזר הדין כהסרת מחדל. אכן כפי שטענה ב"כ המשיבה ככלל אין לראות בסכומים ששולמו לאחר גזירת הדין ובמהלך הדיון בערעור כהסרת מחדל, שכן המערער מחויב ממילא, להשיב לרשויות מע"מ את הסכומים בהם זכה שלא כדין, ללא קשר לעונש שהוטל. ראו: רע"פ 4218/15 **אמסלם נ' מדינת ישראל** (18/06/15). יחד עם זאת, בעניינו, המערער החל בהסרת המחדל עוד במהלך ניהול ההליך בפני בית משפט קמא, ונראה כי נוכח מצבו הכלכלי, וגובה המחדל, לא יכול היה המערער לעמוד בתשלום מלוא המחדל. בין לבין, ובעקבות הסדר התשלומים שנחתם עם המשיבה, המשיך המערער לבצע תשלומים ואף שילם חלק נכבד מחובו. עובדה זו מלמדת כי המערער הפנים את חומרת מעשיו, לקח אחריות עליהם וניסה לרפא את הפגמים שנפלו בהתנהלותו, ולחזור לדרך המוטב. בהקשר זה סבורה אני עוד, כי הסרת המחדל, בדומה לכל מעשה של תיקון תוצאות העבירה ופיצוי על הנזק שנגרם, לא רק שעולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי, הן הערכי והן הכלכלי, אלא אף מלמד כאמור באופן מובהק על נטילת אחריות והבעת חרטה מצד המערער.

על חשיבות הסרת המחדל, ועל המשמעות הרבה שיש לייחס לכך בעת גזירת הדין, עמדו בתי המשפט פעמים רבות. לעניין זה אפנה לדברים שנקבעו, ב-עפ"ג 47301-01-14 **רשות המיסים, היחידה המרכזית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' פ.מ.מ בע"מ** (16/06/14), שם נאמר כדלקמן:

"... הסרת המחדל הינה הביטוי האולטימטיבי ללקיחת אחריות והכרה בחטא, לצד הפן האופרטיבי והמעשי שיש בה, דהיינו השבת הנזק באופן שהקופה הציבורית קיבלה בחזרה מה שנגרע ממנה. בתי המשפט מאז ומעולם התחשבו בנימוק זה לעניין ההקלה בעונש. אין בכך

כמובן כדי למעט מחומרתה של העבירה, אולם יש בכך כדי להשליך על הענישה. תיקון 113 העומד במוקד הדיון הכיר גם הוא בחשיבות הסרת המחדל. אנו מפנים לסעיף 40(יא)(5) המונה בין הנסיבות שבהן רשאי בית המשפט להתחשב בעניין העונש ואשר אינן קשורות לביצוע העבירה גם את "מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה".

17. בהתאם לאמור, יש לייחס לעובדה, כי המערער הסיר חלק גדול מסכום המחדל, והעובדה כי הוא עומד בהסדר התשלומים שגובש עם רשויות מע"מ, כעולה מהודעת ב"כ המשיבה מיום 30/07/15, משקל משמעותי כנסיבה להקלה בעונשו של המערער. ואולם נוכח מדיניות הענישה הנהוגה במקרים מן הסוג הנדון, יש לאזן שיקול זה אל מול חומרת העבירות תוך מתן ביטוי מחד להסרת המחדל ומאידך לשיקולי גמול והרתעה.

לעניין זה, ראו, החלטה שניתנה ברע"פ 4584/15 **משארה נ' מדינת ישראל** (06/07/15), במסגרתה נדחה ערעור הנאשם על פסק דינו של בית המשפט המחוזי אשר החמיר בעונשו והשית עליו 2 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בגין עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין בסך של 272,712 ₪, שם נאמר: "**ועוד יש להזכיר, בהקשר לכך, כי עבירות כלכליות, ובכללן עבירות המס, טומנות בחובן חומרה מיוחדת, המצדיקה ענישה מרתיעה במסגרתה מוקנה משקל נמוך לנסיבותיו האישיות של הנאשם**".

18. אשר על כן, מבלי להקל ראש בחומרת העבירות בהן הורשע המערער או במידת אחריותו של המערער בביצוען של העבירות, לנוכח עמידתו של המערער בהסדר התשלומים להסרת המחדל, חרטתו של המערער, ולקיחת האחריות על ידו, סבורני, כי ראוי להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא ולהעמיד את עונש המאסר שהוטל על המערער על 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות.

19. סיכומי של דבר, ומהטעמים שפורטו לעיל, אציע לחברי להרכב לקבל את הערעור, להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, במובן זה, שעונש המאסר שנגזר על הנאשם יעמוד על 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות וזאת חלף 7 חודשי המאסר בפועל שנגזרו על המערער. יתר חלקי גזר הדין יישארו בעינם ללא שינוי.

בטינה טאובר, שופטת

השופט א' אליקים:

אני מסכים לחוות דעתה של חברתי, השופטת בטינה טאובר.

עונש של 6 חודשי עבודות שירות נמצא עדיין במתחם העונש ההולם שקבע בית משפט קמא, ואמנם איני סבור כי העונש שנגזר- 7 חודשי מאסר בפועל חורג חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הראויה, אולם חל שינוי בנסיבות ותשלום של 2,000 ₪ מתוך 169,940 ₪, כפי שהיה המצב בפני בית משפט קמא בעת גזירת הדין, כיום קיים הסדר תשלומים עם

עמוד 8

המשיבה שמקוים על ידי המערער ששילם לטענתו סך של 86,000 ₪, על חשבון המחדל (ואם יפר ההסכם, חזקה על המשיבה כי תדע לגבות את הסכומים בהם הוא חב). לענין זה אפנה לרע"פ 5872/14 ירון נגד מדינת ישראל (2.10.2014):

"בפסיקתו של בית משפט זה אמנם הודגשה לא אחת חשיבות הסרת המחדל על ידי הנאשם. עוד נאמר כי על מנת לעודד התנהגות זו, על בית המשפט לשקול הפחתה בעונשו של נאשם שהחליט לתקן את העיוות שנגרם מעבירותיו (ראו: ע"פ 395/75 מיכאל צור נ' מ"י, פ"ד ל(2) 589 (1976); ע"פ 1341/02 מיכל מזרחי נ' מדינת ישראל (21.10.02)). תפיסה זו אף קיבלה ביטוי במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), בסעיף 40א לחוק, אשר כולל רשימה של שיקולים שאינם נוגעים לביצוע העבירה שעל בית המשפט להביא בחשבון לצורך קביעת גזר הדין".

אברהם אליקים,
שופט

השופט ר' שפירא, סגן נשיא (אב"ד):

אני מסכים לחוות דעתה של חברתי השופטת טאובר ולהערתו של חברי השופט אליקים.

רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]

הוחלט לקבל את הערעור, כמפורט בסעיף 19 לפסק דינה של השופטת טאובר.

המערער יתייצב ביום 16.9.15 שעה 08:00 במפקדת עבודות השירות, בימ"ר עמקים המצוי במתחם תחנת משטרת טבריה בכתובת דרך הציונות 14 טבריה. טלפונים: 04-6728405, 04-6728421, 08-9775099.

הובהר למערער כי אם יפר את הוראות הממונה על עבודות השירות ו/או יבצע עבירה נוספת כלשהי בתקופת ביצוע עבודות השירות, כי אז ניתן יהיה להפקיע את עבודות השירות באופן שיהיה עליו לרצות את מאסרו כמאסר בפועל במתקן כליאה.

יש לשלוח עותק פסק הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"א אב
תשע"ה, 06 אוגוסט
2015, במעמד הצדדים
ובאי כוחם.
רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]

בטינה טאובר, שופטת

אברהם אליקים,
שופט